

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers' Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 363, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Likaiset ja puhtaat taisteluseat

Taistelujen temmellyksessä syntyy kriisejä ja kausia, joissa ihmisen henkinen kehitys ja parhaimmat ominaisuudet joutuvat koettelemuksen alaiseksi.

Suuret perustotukset ovat tulleet ihmiskunnan tietoon ainoastaan ankarien taistelujen ja kärsimysten jälkeen.

Ainoastaan ylevämieliset ja sankarillisimmat luonteet, jotka syntyvät syvästi ahkerasti tutkimalla ovat totuuden löytäneet, ovat uskaltaneet totuutta maailmalle julistaa ja ainoastaan pelottomimmat ja jaloimmat niistä luokista, joille löydetty totuus on elämän asia, ovat uskaltaneet liittyä totuuden lipun juurelle sanomattoman vainon ja tietämättömyyden keskellä.

He taistelevat yleensä hengen aseilla, luottaen asiansa oikeuteen, julalla ja järkkymättömällä tarmolla ja puhtain sinin, tietäen voitavansa ennemmin tai myöhemmin aatteensa ylevämmyydellä.

Sokeassa ja pimeässä maailmassa heidän osakseen ei tule muuta kuin pilkkaa ja vainoa ja kärsimyksiä ja heidän tiensä on usein johtanut polttoroviolle tai mestauslavalle. Mutta he taistelevat kaikista huolimatta.

Kaikkialla ja kaikkina aikoina ovat totuuden julistajat saaneet osakseen vain pilkkaa ja persoonallista häväistystä. Kun vastustajat eivät voi asioilla taistella, turvautuvat likaisiin keinoihin, solvauksiin, valheisiin, parjaukseen ja panetteluun.

Sosiaalisen esteitaistelijat olivat alituisen persoonallisen solvauksen esineitä. Venäjän suuren vallankumouksen esteitaistelijat ovat saaneet käydä samojen kokemusten läpi. Ensin tsarivallan koko taantumuksellinen koneisto vainosi heitä vuosikausia, kidutti ja räkkärytti ja kun nämäkään keinot eivät auttaneet, keksivät mustimien valheita vallankumouksien perusajatuksien solvaukseksi.

Bolshevikien vallankumouksen aikana ja sen jälkeen jatkoivat menshevikit ja muun väriset luopiososialistit tsarismiin hirt-

tien likaisia taistelukeinoja. Heidän kauttaan siirtyi jalo ammattilänsimainen sosialidemokraattisille luopioille perinnöksi ja "kunnialla" ovatkin nämä sitä jatkaneet. Ei ilmesty sitä oikeistolaisista lehteistä nykyisin, jossa ei löytyisi parjauksia ja vihkattaisi lokaa todellisen vallankumouksellisuuden miehiä vastaan.

Kaikki keinot käytetään, mitä ilkeimmiä mielikuvitus saattaa keksiä ja tarkotukseen palkataan alhaisimmat luonteet, jotka palkan edestä ovat valmiit itsensä prostituoimaan. Jotkut ovat kunnostautuneet tällä alallaan niin pitkälle, että ovat saaneet porvareita palkinnon kuntoisuudesta, niinkuin Suomen Sosialidemokraattien ammattihaukkuja Sasu Pananen, jota palkittiin äskettäin kymmenellä tuhannella markalla.

Saksan sosialidemokraattiset lehdet ovat vallankumouksellisten mustaamisesta saavuttaneet jo saman ennätyksen kuin amerikalaiset katulehdet sunnuntai- ja maanpäivänsä.

Kaikki tämä osoittaa vain sitä, että vallankumouksellisilla oikeistolaisilla ei ole enää muuta keinoa kuin vedota tietämättömien väestöihin pelastaakseen asemansa edes hetkeksi, sillä kuolleella asialla ei voi taistella elävää liikettä vastaan. Mutta nämä keinot eivät tuota pitkäjäisiä tuloksia, niiden avulla ei päästä mitään pysyvää rakentamaan.

Ne ovat vain häviävän liikkien väestön sairaloisia oireita.

Tässä maassa on Raivaaja antautunut samanlaisiksi lokavimäreiksi, syytään alituisesti mustimien mielikuvituksen keksimiä solvauksia liikkittäjä ja sen mukana olevia toimitusjohtajia vastaan. Sen on mahdoton näin lyödä asioilla, mutta sen sijaan sille kelpaavat kaikenlaisien tuottajien ja loukkausten lyömyleivien sala-ampujien likaiset mielikuvituksen tuotteet.

Muuta asetta ei ole enää Raivaaja-rievullakaan joka tietää tehneensä täyden aatteellisen haaksirikon. Sen salanuoret ovat kuitenkin pehmeitä ja litistyvät. Meidän puolestamme ei tarvitse alistua niin matalaksi eikä käyttää valheita apunamme, sillä jos emme asioilla pääse eteenpäin, joudumme samaan kuralätkään, missä Raivaaja nykyisin rämpiä.

Sellaisilla aseilla voidaan vain heikosti tydyttää joidenkin alhaisia vaistoja, joiakin ne voivat miellyttää persoonakohtaisista syistä, mutta elävää liikettä ei niillä voida järkyttää.

SIVISTYKSEN MAASSA

Useita räikeitä tapauksia on viime aikoina paljastunut, jotka elävästi kuvaavat kuinka äärettömän sordoralaisessa asemassa etelävaltioiden neekeriväestö elää vielä tänä päivänä, kuusikymmentä vuotta neekerien vapauttamisjulistuksen jälkeen.

Yhteiskunnallisesti neekeriväestö, joka muodostaa etelän maatyöväestön, ei elä tänään parhaimmissa olosuhteissa kuin henkijöiden aikana, visseissä suhteissa heidän asemansa on huonompikin. Muodollisesti he ovat vapautuneet henkijöidensä, mutta asiallisesti ovat nykyisin

Sitten viimeisen konventionin ei liitto ole työtaistelussa saanut ainoatakaan ratkaisevaa voittoa, vaan päinvastoin sen on ollut pakko kääntää koko linjan perääntyä jatkuvasti. Ja juuri parhallaankin tuota peräntymistä jatkuu ilman että liitto voisi varmuudella sanoa missä ne asemat tulevat olemaan, joissa se tulee kykenevän tekemään vastarintaa.

Kaikkesta huolimatta toimeenpaneva johto ei tunne järjestön saamia tappioita, ei niitten syitä, eikä näe sitä hajanaisuuden tilaa, mihin järjestö koko olemukseltaan on joutunut. Se ei jaksa syventyä omiin vajavaisuuksiinsa, virheisiin ja johdon sekavuuteen, vaan kulkee ylipäätään tietämättömyydestään kohen turmiotaan. Johtavana lankana kaikessa ilmenee järjestöä johtavan periaatteen liikeiset yhdyssiteet valitsevan järjestelmään, kapitalismin. A. F. of Labor liitto, tämän raportin mukaan, haluaa elää ja toimia kapitalistisessa järjestelmässä, liiton olemassaolo on kapitalismin elämänsä kehto, sen kanssa se tahtoo elää, sillä se lakki korussa haluaa uskollisen orjan tavoin armpolua anella ja sen kanssa se vihkii tyv kuolemaankin.

Tästä johtuu, että niitä, joita kapitalistinen järjestelmä vihaa, tuomitsee A. F. of Laborin johto. Niitä, joita kapitalistinen hallitus vainoo, niitä vastaan taistelee A. F. of Labor liitto koko voimallaan. Tämä katsojantokana ilmenee tässä Denverin konventionille alistetussa raportissa.

Sen sijaan että toimeenpaneva komitea kiinnittäisi edustajien huomiota järjestön sisäiseen hajanaisuuteen, järjestön eri osien väliseen hollään yhdysitteeseen, taistelussa parempien olosuhteiden saavuttamiseksi ilmen-

maaojan asemassa. Ennen orjan menettämisen aiheutti omistajalle vahinkoa, joten orjaisännälle oli etua huolehtia omaisuutensa kunnossapysymisestä vaikkakin orja oli isäntänsä mielivallan alainen, mutta nykyään, "vapaaan työn" aikakaudella, ei maaojan hengen menettämisen aiheuta maanomistajalle suoraista tappiota. Ja kuitenkin saattaa maaoja olla tänään täydellisesti isäntänsä mielivallan alainen, olento, jolta hengen ja omaisuuden suojelet "kirjottamattomassa laissa" on kielletty. Viittaamme vain äskettäin Georgiassa paljastuneeseen tapaukseen, jolloin eräältä maatilalta löydettiin yhdenoista murhatun maaojan ruumiit. Tämä on vain yksi tapaus monesta, sillä aniharvoin saadaan näille seikoille julkisuutta.

Räikeimpiä esimerkkejä neekeriväestön yhteiskunnallisesta aivuttomuudesta antavat myös äskeiset neekerijahdit Arkansasin valtiossa. Sangen vähän on niille lainattu huomiota sanomalehdissä — ja syystäkin. Kuinka ruumaa olisikaan koko mailman tietää, että sivistyneessä Amerikassa, joka vielä äskettäin taisteli sivistyksen ja kansanvallan puolesta, saattaa löytyä niin tyrimästyttävää oikeudentomuutta.

Arkansasin neekerivoukkraviljeijät suojeleksen itsensä maanomistajien rajatonta riistoa ja sortoa vastaan, olivat liittyneet jonkinlaiseen maanviljelijöiden yhdistykseen, nimeltä Progressive Farmers' and Householders' Union. Yhdistys on kokonaan "vaaraton" laatu, onpanhan vaan jonkinlainen edistysyhdistys. Neekerien uskallus järjestäytyä on kuitenkin anteeksiantamaton rikos, ja yhdistyksen jäsenet joutuivat vainonlaiseksi. Vainosta kärsivät viattomatkin ja siinä mentiin niin pitkälle, että muutamit neekerit epätoivoissaan asestautuivat suojeleakseen henkeään. Kun Hoop Spur nimisessä Arkansasin kauppalassa joukko rauhallisia neekereitä kokoontui kirkon eräänä sunnuntaina, alkoi heidän päälleen sataa luoteja piirittäviltä vainolaisilta. Muutamit asestautuneet neekerit vastasivat laukauksiin. Tämä antoi aiheita yleiseen neekerijahdiin, seurauksella, että kuutisenkymmentä neekeriä ja viitisen vankiloista tuli surmatuksi. Sadottain neekereitä vangittiin, yhdeksänkymmentäkaksi tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen ja kaksitoista tuomittiin sähkötuoliin. Kesäkuun 10 päivänä oli kuolemantuomituista kuusi määriä telotettavaksi.

Minkälainen oli sitten niiden onnettomien oikeudentuomittajien Virginian sotilaskoulun englanninkielisen professorin, Robert T. Kerlinin, Arkansasin kuvernöörin ja Arkansasin kuvernöörin lähettämistä avoimesta kirjelmästä (kirjelmä on julkaistu "Nation"-lehdessä kesäkuun 15 päivän numerossa) ilmenee seuraavaa:

"Yhdessä kymmentäkaksi miestä, ilman lainopillista neuvonantajaa, ilman todistajia, tietämättöminä oikeudentuomittajina ja oikeuksistaan, joista muutamia ruoskittiin ja räkkä-

ttiin sähkötuolissa ja jotka terrorisoimalla pakotettiin tunnustamaan itsensä miestappoon syylliseksi, tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen. Kuusikymmentäseitsemän vankeudesta kärsimässä elinkautista rangaistusta. Kaksitoista miestä, joita samaten kidutettiin, tuomittiin kuolemaan."

Kerlin esittää parin tuomitun todistuksen Arkansasin ylioikeudessa, kun juttu oli siellä vahvistettavana. Sykes Fox niminen nekeri todisti:

"Tunnustin itseni miestappoon syylliseksi, koska minut pakotettiin siihen. En tiennyt muutaakaan keinoa — vaihtoehtona oli tunnustaa itsensä syylliseksi tai mennä sähkötuoliin... Minä todistin sen minkä todistin, koska minut ruoskittiin siihen. Merkit ovat vielä jäljellä, tässä näin... He raastoivat minut vankilasta ja kuljettivat eräeseen tämän talon alakerran huoneeseen... ja ruoskivat minua hihnalla, johon oli jotain liitetty; jokainen isku poltti lihaani. Hän sanoi aina "Sinä tiedät sen ja sen", johon vastasin "Yes Sir"... En tiedä montako isku sain, mutta ei enempää kuin 150. Viisi päivää täytyi minun levätä vatsallani."

Eräs toinen kertoi:

"Minut pakotettiin sanomaan, mitä sanoin. Minua ruoskittiin kamalan ankarasti, ja minulle sanottiin, että ellen myönnä, että minulla oli mukaniin pyssy, annetaan minulle lisää. Minut oli jo niin ruoskittu, että tuskin saatoin istua pyssyssä; ihoni oli verihallilla. Yhdessä niistä hihnoista, joilla minua ruoskittiin, oli kupari- tai messinkipalane päässä... Merkit näkyvät vieläkin selässäni. Jos he olisivat vielä ruoskineet minua kipeitten paikkojen päälle, en olisi enää kestänyt. He ruoskivat minua niin armoittomasti ja samoin ruoskivat toisia, että minun täytyi sanoa yhtä ja toista, estääkseni heitä hakkaamasta itseäni kuoliaaksi... Olen 54-vuotias. En ole tätä enemmän ollut milloinkaan oikeuden kansa tekemisissä."

Tuohon tapaan puhui todistaja todistajan jälkeen, joten ilmenee minkälaisista oli oikeudentuomittajien, jotka edellämäinut ankarat tuomiot annettiin.

Syyt minkä vuoksi nämä neekerit joutuivat tämän kohtalon alaiseksi ovat yhteiskunnalliset. Etelän neekerimaanviljeijät ovat nimellisesti vuokraviljeijöitä ja "osaviljeijöitä". Viljelemästään alasta heille pitäisi annettaman osuutensa tuotteista, riippuen siitä kuinka suuri tulos kulloinkin on. Tällöinen on sopimus. Mutta sen toteuttaminen on sangen mieltävaltaista, ja ensimmäisen neekerifarmari jää melkein osattomaksi tuotteista, saaden vain niin paljon kuin juurille tarvitsee henkensä ylläpitämiseen. Heitä kiskotaan annettuihin "Nation"-lehdessä kesäkuun 15 päivän numerossa) ilmenee seuraavaa:

"Yhdessä kymmentäkaksi miestä, ilman lainopillista neuvonantajaa, ilman todistajia, tietämättöminä oikeudentuomittajina ja oikeuksistaan, joista muutamia ruoskittiin ja räkkä-

ttiin sähkötuolissa ja jotka terrorisoimalla pakotettiin tunnustamaan itsensä miestappoon syylliseksi, tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen. Kuusikymmentäseitsemän vankeudesta kärsimässä elinkautista rangaistusta. Kaksitoista miestä, joita samaten kidutettiin, tuomittiin kuolemaan."

Kerlin esittää parin tuomitun todistuksen Arkansasin ylioikeudessa, kun juttu oli siellä vahvistettavana. Sykes Fox niminen nekeri todisti:

"Tunnustin itseni miestappoon syylliseksi, koska minut pakotettiin siihen. En tiennyt muutaakaan keinoa — vaihtoehtona oli tunnustaa itsensä syylliseksi tai mennä sähkötuoliin... Minä todistin sen minkä todistin, koska minut ruoskittiin siihen. Merkit ovat vielä jäljellä, tässä näin... He raastoivat minut vankilasta ja kuljettivat eräeseen tämän talon alakerran huoneeseen... ja ruoskivat minua hihnalla, johon oli jotain liitetty; jokainen isku poltti lihaani. Hän sanoi aina "Sinä tiedät sen ja sen", johon vastasin "Yes Sir"... En tiedä montako isku sain, mutta ei enempää kuin 150. Viisi päivää täytyi minun levätä vatsallani."

Eräs toinen kertoi:

"Minut pakotettiin sanomaan, mitä sanoin. Minua ruoskittiin kamalan ankarasti, ja minulle sanottiin, että ellen myönnä, että minulla oli mukaniin pyssy, annetaan minulle lisää. Minut oli jo niin ruoskittu, että tuskin saatoin istua pyssyssä; ihoni oli verihallilla. Yhdessä niistä hihnoista, joilla minua ruoskittiin, oli kupari- tai messinkipalane päässä... Merkit näkyvät vieläkin selässäni. Jos he olisivat vielä ruoskineet minua kipeitten paikkojen päälle, en olisi enää kestänyt. He ruoskivat minua niin armoittomasti ja samoin ruoskivat toisia, että minun täytyi sanoa yhtä ja toista, estääkseni heitä hakkaamasta itseäni kuoliaaksi... Olen 54-vuotias. En ole tätä enemmän ollut milloinkaan oikeuden kansa tekemisissä."

Tuohon tapaan puhui todistaja todistajan jälkeen, joten ilmenee minkälaisista oli oikeudentuomittajien, jotka edellämäinut ankarat tuomiot annettiin.

Syyt minkä vuoksi nämä neekerit joutuivat tämän kohtalon alaiseksi ovat yhteiskunnalliset. Etelän neekerimaanviljeijät ovat nimellisesti vuokraviljeijöitä ja "osaviljeijöitä". Viljelemästään alasta heille pitäisi annettaman osuutensa tuotteista, riippuen siitä kuinka suuri tulos kulloinkin on. Tällöinen on sopimus. Mutta sen toteuttaminen on sangen mieltävaltaista, ja ensimmäisen neekerifarmari jää melkein osattomaksi tuotteista, saaden vain niin paljon kuin juurille tarvitsee henkensä ylläpitämiseen. Heitä kiskotaan annettuihin "Nation"-lehdessä kesäkuun 15 päivän numerossa) ilmenee seuraavaa:

"Yhdessä kymmentäkaksi miestä, ilman lainopillista neuvonantajaa, ilman todistajia, tietämättöminä oikeudentuomittajina ja oikeuksistaan, joista muutamia ruoskittiin ja räkkä-

ttiin sähkötuolissa ja jotka terrorisoimalla pakotettiin tunnustamaan itsensä miestappoon syylliseksi, tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen. Kuusikymmentäseitsemän vankeudesta kärsimässä elinkautista rangaistusta. Kaksitoista miestä, joita samaten kidutettiin, tuomittiin kuolemaan."

Kerlin esittää parin tuomitun todistuksen Arkansasin ylioikeudessa, kun juttu oli siellä vahvistettavana. Sykes Fox niminen nekeri todisti:

"Tunnustin itseni miestappoon syylliseksi, koska minut pakotettiin siihen. En tiennyt muutaakaan keinoa — vaihtoehtona oli tunnustaa itsensä syylliseksi tai mennä sähkötuoliin... Minä todistin sen minkä todistin, koska minut ruoskittiin siihen. Merkit ovat vielä jäljellä, tässä näin... He raastoivat minut vankilasta ja kuljettivat eräeseen tämän talon alakerran huoneeseen... ja ruoskivat minua hihnalla, johon oli jotain liitetty; jokainen isku poltti lihaani. Hän sanoi aina "Sinä tiedät sen ja sen", johon vastasin "Yes Sir"... En tiedä montako isku sain, mutta ei enempää kuin 150. Viisi päivää täytyi minun levätä vatsallani."

Eräs toinen kertoi:

"Minut pakotettiin sanomaan, mitä sanoin. Minua ruoskittiin kamalan ankarasti, ja minulle sanottiin, että ellen myönnä, että minulla oli mukaniin pyssy, annetaan minulle lisää. Minut oli jo niin ruoskittu, että tuskin saatoin istua pyssyssä; ihoni oli verihallilla. Yhdessä niistä hihnoista, joilla minua ruoskittiin, oli kupari- tai messinkipalane päässä... Merkit näkyvät vieläkin selässäni. Jos he olisivat vielä ruoskineet minua kipeitten paikkojen päälle, en olisi enää kestänyt. He ruoskivat minua niin armoittomasti ja samoin ruoskivat toisia, että minun täytyi sanoa yhtä ja toista, estääkseni heitä hakkaamasta itseäni kuoliaaksi... Olen 54-vuotias. En ole tätä enemmän ollut milloinkaan oikeuden kansa tekemisissä."

Tuohon tapaan puhui todistaja todistajan jälkeen, joten ilmenee minkälaisista oli oikeudentuomittajien, jotka edellämäinut ankarat tuomiot annettiin.

Syyt minkä vuoksi nämä neekerit joutuivat tämän kohtalon alaiseksi ovat yhteiskunnalliset. Etelän neekerimaanviljeijät ovat nimellisesti vuokraviljeijöitä ja "osaviljeijöitä". Viljelemästään alasta heille pitäisi annettaman osuutensa tuotteista, riippuen siitä kuinka suuri tulos kulloinkin on. Tällöinen on sopimus. Mutta sen toteuttaminen on sangen mieltävaltaista, ja ensimmäisen neekerifarmari jää melkein osattomaksi tuotteista, saaden vain niin paljon kuin juurille tarvitsee henkensä ylläpitämiseen. Heitä kiskotaan annettuihin "Nation"-lehdessä kesäkuun 15 päivän numerossa) ilmenee seuraavaa:

"Yhdessä kymmentäkaksi miestä, ilman lainopillista neuvonantajaa, ilman todistajia, tietämättöminä oikeudentuomittajina ja oikeuksistaan, joista muutamia ruoskittiin ja räkkä-

ttiin sähkötuolissa ja jotka terrorisoimalla pakotettiin tunnustamaan itsensä miestappoon syylliseksi, tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen. Kuusikymmentäseitsemän vankeudesta kärsimässä elinkautista rangaistusta. Kaksitoista miestä, joita samaten kidutettiin, tuomittiin kuolemaan."

Kerlin esittää parin tuomitun todistuksen Arkansasin ylioikeudessa, kun juttu oli siellä vahvistettavana. Sykes Fox niminen nekeri todisti:

"Tunnustin itseni miestappoon syylliseksi, koska minut pakotettiin siihen. En tiennyt muutaakaan keinoa — vaihtoehtona oli tunnustaa itsensä syylliseksi tai mennä sähkötuoliin... Minä todistin sen minkä todistin, koska minut ruoskittiin siihen. Merkit ovat vielä jäljellä, tässä näin... He raastoivat minut vankilasta ja kuljettivat eräeseen tämän talon alakerran huoneeseen... ja ruoskivat minua hihnalla, johon oli jotain liitetty; jokainen isku poltti lihaani. Hän sanoi aina "Sinä tiedät sen ja sen", johon vastasin "Yes Sir"... En tiedä montako isku sain, mutta ei enempää kuin 150. Viisi päivää täytyi minun levätä vatsallani."

Eräs toinen kertoi:

"Minut pakotettiin sanomaan, mitä sanoin. Minua ruoskittiin kamalan ankarasti, ja minulle sanottiin, että ellen myönnä, että minulla oli mukaniin pyssy, annetaan minulle lisää. Minut oli jo niin ruoskittu, että tuskin saatoin istua pyssyssä; ihoni oli verihallilla. Yhdessä niistä hihnoista, joilla minua ruoskittiin, oli kupari- tai messinkipalane päässä... Merkit näkyvät vieläkin selässäni. Jos he olisivat vielä ruoskineet minua kipeitten paikkojen päälle, en olisi enää kestänyt. He ruoskivat minua niin armoittomasti ja samoin ruoskivat toisia, että minun täytyi sanoa yhtä ja toista, estääkseni heitä hakkaamasta itseäni kuoliaaksi... Olen 54-vuotias. En ole tätä enemmän ollut milloinkaan oikeuden kansa tekemisissä."

Tuohon tapaan puhui todistaja todistajan jälkeen, joten ilmenee minkälaisista oli oikeudentuomittajien, jotka edellämäinut ankarat tuomiot annettiin.

Syyt minkä vuoksi nämä neekerit joutuivat tämän kohtalon alaiseksi ovat yhteiskunnalliset. Etelän neekerimaanviljeijät ovat nimellisesti vuokraviljeijöitä ja "osaviljeijöitä". Viljelemästään alasta heille pitäisi annettaman osuutensa tuotteista, riippuen siitä kuinka suuri tulos kulloinkin on. Tällöinen on sopimus. Mutta sen toteuttaminen on sangen mieltävaltaista, ja ensimmäisen neekerifarmari jää melkein osattomaksi tuotteista, saaden vain niin paljon kuin juurille tarvitsee henkensä ylläpitämiseen. Heitä kiskotaan annettuihin "Nation"-lehdessä kesäkuun 15 päivän numerossa) ilmenee seuraavaa:

"Yhdessä kymmentäkaksi miestä, ilman lainopillista neuvonantajaa, ilman todistajia, tietämättöminä oikeudentuomittajina ja oikeuksistaan, joista muutamia ruoskittiin ja räkkä-

ttiin sähkötuolissa ja jotka terrorisoimalla pakotettiin tunnustamaan itsensä miestappoon syylliseksi, tuomittiin yhdestä vuodesta elinkautiseen vankeuteen. Kuusikymmentäseitsemän vankeudesta kärsimässä elinkautista rangaistusta. Kaksitoista miestä, joita samaten kidutettiin, tuomittiin kuolemaan."

Kerlin esittää parin tuomitun todistuksen Arkansasin ylioikeudessa, kun juttu oli siellä vahvistettavana. Sykes Fox niminen nekeri todisti:

"Tunnustin itseni miestappoon syylliseksi, koska minut pakotettiin siihen. En tiennyt muutaakaan keinoa — vaihtoehtona oli tunnustaa itsensä syylliseksi tai mennä sähkötuoliin... Minä todistin sen minkä todistin, koska minut ruoskittiin siihen. Merkit ovat vielä jäljellä, tässä näin... He raastoivat minut vankilasta ja kuljettivat eräeseen tämän talon alakerran huoneeseen... ja ruoskivat minua hihnalla, johon oli jotain liitetty; jokainen isku poltti lihaani. Hän sanoi aina "Sinä tiedät sen ja sen", johon vastasin "Yes Sir"... En tiedä montako isku sain, mutta ei enempää kuin 150. Viisi päivää täytyi minun levätä vatsallani."

toia ei ole, eikä mitään tiliselvitystä. Tällöin keinoin pidetään neekerimaanviljeijä maaojan asemassa. Jos hän tällöin pyrki jollain muodoin osottamaan vähäkään tyytymättömyyttä tai järjestymisen oireita, niinkuin Arkansasissa, joutuu hän hillittömän rotuvainon alaiseksi, ja jos hän silloin tekee sen "rikoksen", että rohkeee puolustaa itseään vainoojiltaan, rangaistaan häntä ankrimalla julmuudella rohkeudesta. Tällainen on neekerikansan onneton tila nykyään etelävaltioissa.

VANGITTUJEN TYÖLÄISTEN AVUSTAMINEN

Kapitalismin diktatuuriin ja taantumukseen kuuluu radikaalisten työväestön järjestelmällisen jahtamisen. Vapunpäivän vion yhteydessä vangittiin kymmeniä työläisiä ympäri maata. New Yorkissa on syytettyä kuusi toveria vallankumouksellisesta toiminnasta ja kirjallisuuden levittämisestä. Jackran, Amerin ja Lindgrenin takausmaksuiksi asetettiin ensinnä tuo huikea summa, viisikymmentä tuhatta dollaria jokaiselle, mutta alennettiin sittemmin joten kävi mahdolliseksi takauksen hankkiminen. Heitä syytetään New Yorkin syndikaalilain rikkomisesta ja Lindgrenin syytetään myös liittohallituksen lakien rikkomisesta. Kolme naista, M. Kallman, T. Jerson ja Mrs. Leisman ovat niinkään syyteen alaiset, mutta ovat he viiden tuhannen dollarin takauksella vapaina.

Huhtikuun 25 päivä vangittiin Philadelphiaassa neljäkymmentä kahdeksän radikaaliksi oletettua työläistä. Jotakin vangittiin kadulla ja toisia heidän omista asunnoistaan. Heitä syytetään kapitalismin kiihottavan kirjallisuuden levittämisestä. Kolmekymmennele kahdeksalle heistä on asetettu \$2,500 takaus ja useimmille on se onnistuttu hankkimaan.

Keskilänen piirin kansallisen puolustuskomitean sihteerin ilmoittaa, että Itä-Pennsylvaniassa ja Ohiossa vangittiin vapunviettö yhteydessä 20 työläistä. Yleisen tavan mukaan syytetään heitä anarkisteiksi tai syndikaalisteiksi. Useita on vangittu myöskin Chicagossa ja ympäristöillä. Milwaukeeen ympärillä vangittiin neljä. Kansas Cityssä pidätettiin kymmenen miestä ja naista kokouksessa, jossa he valmistelivat Vapun viontoa. Joku lentolehti löydettiin, joka oli muka vaarallinen. San Franciscoossa on vangittu yksi työläinen syytetynä agitatorilappujen (stickers) levittämisestä. Hänet huomattiin syylliseksi ja tuomittiin 30 päiväksi vankilaan.

Useimmissa tapauksissa vangitsemiset on pantu toimeen lakia rikkomalla ja täydellisesti mielivaltaisesti. Kotikartastuksia toimitettiin kuten esim. Philadelphiaassa ilman minkäänlaisia laillista lupaa. Esim. asunnoissa, joissa oli useampia ihmisiä, julistivat poliisit vangituiksi koko joukon ja kuljettivat poliisiasemalle ilman minkäänlaisia vangitsemislupaa. Useat vangit-

listuokaluonnetta. Aito pikkuporvarillisella tavalla sen sijaan pyritään ratkaisemaan esim. rautatiekysymystä ja rautat. palveluksessa olevien työväestön kohtaloa, joita vastaan parhallaan sekä kapitalistien että hallituksen taholta iskuja annetaan toinen toistaan ankarampia

Niin paljon on A. F. of Labor saanut sentään oppia rautatiekysymyksessä, että se jo surkellematta pystyy tuomitsemaan Esch-Cummings lakia ja rautatieparonien intihmoa päästä puhdistamaan kansan yleisiä varoja. Samaten on myöskin kokemus sestä päästy siihen lopputulokseen, että rautateitten palakkalautakunta on mennyt hajalle. A. F. of Laborin johto ei kuitenkaan jaksa ymmärtää, että palakkalautakunta on hajanautunut tehtyään kaikki ne palvelukset kapitalisteille, joihin suoritus sille oli uskottu, vaan sen sijaan se takertuu kuin hukkuva oljenkorpeen estykyseen, minkä kapitalistit itse kaikesä selvänäkösissä kiroidessaan ovat tehneet, nim. uuden "kontrollineuvoston" perustamiseen, jonka käsiin sitten tulitaisi jättämään maan kaikkien rautateitten yhteinen johto. Tämän rautateitekapitalistien estykyseen mukaan tulisi kontrollineuvoston käsiin viisitoista henkilöä, joista viisi nimittettäisi rautateitten osakkeenomistajista, viisi luokitettujen työväestön keskuudesta ja viisi "yleisöstä". Tämän erinomaisen, kansanvallaan irvikuvaa esittävän syötin neläse A. F. of Laborin johto oikeana herkkupalana ja tekee silte muodon vuoksi "vaihtoehtona" toisen estykyksen, jonka mukaan olisi edellä esitetystä kolmesta "luokasta" nimittettä viisitoista henkilöä kustakin "tutkimaan nykyistä kriisiä ja tekemään suosituksia", kuten raportin sanamuoto kuuluu. — Tästä päätellen ei A. F.

of Labor vielä ole saanut tarpeekseen "tutkimuksia". Ensiksi mainittu esitys kuitenkin on raportin mukaan "myöskin hyvä". "Yleisö" pikkuporvarillisen käsityksen mukaan toivotaan siis apu työläisille!

Työttömyyskysymyksen ratkaisussa nostaa A. F. of Laborin johto käteensä ylös. Siihen se vain ilmaisee huraskaan toivomuksen, että hallituksen tulisi ryhtyä toimenpiteisiin työttömille työläisille työn hankkimiseksi jo "ennen pankin tuloa". Raportissa unohdetaan lisätä — ettei apu tulisi liian myöhään, ei silloin vasta kun pankki jo on ohi — ja työtaset ovat paastokärsimykset läpikäyneet — kuten tavallista.

Palkka- ja elinkustannusten kysymyksessä on raportti yhtä tyhjää kaikesta siitä huolimatta, että liiton tehtävänä on askarrella juuri näissä asioissa. Avuttomana ilmoittaa toimeenpaneva johto, että sillä ei siihen ole "mitään lääketä" varastossa! Jotakin sanookseen toimeenpaneva komitea kuitenkin esittää tutkimista: Komitea on asiaa aprikoidessaan kuitenkin hahrahtunut taloustieteen alalle ja siellä harhailunsa muistomerkiksi lannsuu: "Palkkojen määritys yksinomaan elinkustannusten perustaa käyttäminen on rikos tehtävä taloudellista teoriaa vastaan ja siltä puuttuu kokonaan loogillisuuden ja tieteellisyiden tuki".

Sen sijaan tullaan raportissa elinkustannusten hintain laskemisyrittäykseen samaan johtopäätökseen kuin äskettäin hallituksen, nimittäin että on "toimeenpaneva tutkimuksia ja sitten laskettava niitten tulokset julkisuuteen". Uskotaan vahvasti, että siitä lähtisi apu! — Hallitus kuitenkin katsoi viisaaksi luopua tuosta estykyksestä — mahdollisesti A. F. of Laborin seuraa esimerkkiä sille tä-

lää alalla tunnetulla tunnontarkkuudella.

Erästä seikasta A. F. of Laborin toimeenpaneva komitea kuitenkin ei kovasti äkämysteeneä ja se on yhdysvaltalainen liittohallituksen ylioikeuden toiminnan johdosta. Aikajaksina on A. F. of Laborin kuukausijulkaisussa tästä asiasta puhuttu sangen kaukautuneessa äänialassa, on siinä toisinaan kehoitettu työläisiä ihan "kieltäytymään lakia noudatta mastakin", milloin sitä tuomattiin ylioikeus siten lukevat että jakelevat estetuomiloita lakkoaktivistista vastaan ja tuomitsevat ammattiliiton sakkoihin trustivastaisen lain nimillä soveltamaisen kautta. Koko tämä "kapitalismin" tussahtaa nyt raportissa esitetyssä, jonka mukaan on ajettava läpi lisäys liittovaltion perustuslakia, jolla "ylioikeuden tuomareilta kielletään oikeus julistaa lakeja perustuslakivastaisiksi". Raportin tekijät eivät jaksa ymmärtää sitä, että vaikka kongressi ja presidentti tämän estykyksen suuren tappolun jälkeen ottaisivatkin huomioon niistä huolimatta ei ylioikeus lupaisi vastapalkastaan ja vallastaan vapua julistajia koko touhuun — "perustuslakivastaisiksi", jolloin oikeus puuhan takana oljoilla olisi tulppausuussa — ainakin nykyisten liittöjen mukaan.

Monenmoisia muitakin olosuhteita toimeenpaneva komitea raportissaan mutta koska ne ovat luonteeltaan kaikki yhtä pikkuporvarillisia, yhä typeryitä ja vieläkin merkityksettömmiä kuin edellä luettelut, ei maksane vaivaa niitten kajoa. Nämäkin esitelmät jo kyllin selvästi osoittavat mitenkä auttamattoman alkupeirasella kannalla A. F. of Labor on toikataistelijajärjestönä. Se on nyky-

tokratia ja diktatuuria vastaan. Järjestön osastojen tulee aikajottain panna ilmat toimeen puolustuskomitean varojen kerääntämiseksi ja muuten auttamaan toimintaa. Tällöinen toiminta on välttämätöntä niin kuin Amerikka kantaa sitä häpeää, että yhteiskunnallisten mielipiteittänsä takia vangitaan ja pidetään